

Felkészülés, hogy tisztában legyünk vele, hol tartunk, mivel is kell szembenéznünk a közeljövőben?

„Ezután nagy harc támadt a mennyben. Mihály és angyalai megtámadták a sárkányt. A sárkány és angyalai védekeztek, de nem tudtak ellenállni, s nem maradt számukra hely a mennyben. Levetették a nagy sárkányt, az ősi kígyót, aki maga az ördög, a sátán, aki tévútra vezeti az egész világot. A földre vetették, s vele együtt letaszították angyalait is...” (Jel.12,7-9.)

Különös időket élünk. A forró nyár után változó időjárású, de valódi őszi van itt Magyarországon. A világban nem mindenhol van így, de nálunk igen. ... Mintha Isten Szeretete arra biztatna, vegyük komolyan Ajándékait, melyek a fizikai élet fenntartásához szükségesek. **Vegyük komolyan a beért termést, mert az Édesanya védelme még kiesdette számunkra azt. ... Mintha Isten azt szeretné, hogy értékeljük, vegyük észre gondoskodását, mert ha körülnézünk, ez egyáltalán nem természetes minden országban. Köszönjük meg, adjunk hálát érte, mert nehéz idők jönnek, sőt, már abban élünk, és minden kicsi jó számít, fel fog értékelődni...** Megváltozik az élet. Sőt, már ha visszagondolunk a három évvel ezelőtti időkre, már akkor is azt látjuk, hogy egy erős, lelkiileg sokat romló világban élünk. **De Isten, ki a világot teremtette jól látja a baj gyökerét, bennünk és a sátáni erők mozgásában is, így mindig tud kiutat mutatni, ha meghallgatjuk Őt, megértjük útmutatását, és meg tesszük, amit kér!**

Egy korábbi írásban a Jelenések Könyvének 12. fejezetére utaltak a világban folyó események. A fejezet elején az „Asszony” – Ki majd eltiporja a kígyó fejét – a „pusztába” menekül 1260 napra. A fejezet végén ugyancsak megteszi ezt, de már pontosítottabban: „saszárnyon”, és 1 év, 2 év és fél évre, ami ugyancsak 1260 nap! - 2020 decemberében részletesen foglalkoztunk a Szentírásban szokatlanul megerősített ugyanazon értékű két időponttal és annak mondanivalójával.

Most láthatjuk, hogy **a kétfajta időpont egy időalapúan nem meghatározott időintervallumot jelöl ki.**

A két időpont között erősödik fel ugyanis Szent Mihály és Égi Angyalseregének harca a sátánnal és az ő bukott angyalaival. Tehát egy szellemi csatáról van szó, amelyben: **„Levetették a nagy sárkányt, az ősi kígyót,... aki tévútra vezeti az egész világot. A földre vetették, s vele együtt letaszították angyalait is...”** (Jel.12,7-9)

Bármennyire képletes is a Jelenések Könyve, azért kivehető belőle, hogy az, **amiben élünk, az éppen az a hatalmas szellemi harc, amelyet Szent Mihály folytat a démoni erőkkel.** Ez az, ami egyre erőteljesebben mutatkozik meg a földi világban is. Ha visszagondolunk a történelem nagy küzdelmeire vagy a háborúkra, látható, hogy egy harc nem egyetlen csatával dőlt el, még akkor sem, ha volt is közte olyan, amely szinte meghatározó eseménynek számított a csaták sorozatában. Mindegyik háborúnak volt egy „bevezető” része, és a csúcsidőszak után egy „lecsengő” eseménysorozata.

Így van ez a szellemi létben is (sőt, inkább fordítva, onnan térképeződik le a földi világba!), és egyre világosabbá válik, hogy ezt a harcot Szent Mihály Égi Serege és az Úr Jézust követni kívánó emberek a maguk lelki-szellemi valójukban együttesen vívják, és mindez egyre erőteljesebben nyilvánul meg emberi világunkban. Mi most a „felfutó” ágba vagyunk... **A földrevetés időintervallumában...**

Nem volt véletlen, hogy az alább leírtakat nemrég megelőzte másik két írás is, amely a honlap XIII. fejezetében található, és az ördög egy-két „praktikájáról” szól, amivel a gonosz az Úr embereit igyekszik hitükben és munkájukban megingatni és akadályozni. – Ez az akadályoztatás létező valóság!

A két bejegyzés lényege, hogy mindegyik lehet egy alapos lelkiismeretvizsgálat alapja abban a „harci helyzetben”, amiben most élünk.

Az ördögi konferencián a vezető ördög megadja a programot: „Jézustól, a Megváltójuktól eltávolítani a híveit!”, és hogy „Ne jusson idejük semmire, ne legyen idejük megismerni Jézus hatalmát!” – Érdemes azon elgondolkozni, hogy a leírás alapján én, az ember **hol engedtem teret az ördögnek?** A leírtak közül melyik pont volt a gyengém, ahol tulajdonságaimnál fogva az ördög beférkőzött az életembe? Hol kezdte meg romboló munkáját?...

A második bejegyzés lényege érezhető, és **komoly szellemi tanítást ad arról a harcról, amelyet Szent Mihály és angyali serege folytat, és amiről** (sajnálatos tapasztalat, hogy) az átlagembernek vajmi kevés fogalma van, és ezért sokszor nem is érti, hogy mi és miért történik az életében. Pedig az utóbbi években megsaporodtak a komoly ördögűző papok tanításai is, és könyv formájában is beszerezhetők. Igaz, nem a „legkedvesebb olvasmányok” közé tartoznak, pedig olyan ismereteket adnak, amelyeket eddig sokan nem ismertek, és amelyeket minden komoly katolikus embernek ismernie kellene! **Ha így volna, sokkal kevesebb lenne az értetlenség, és jóval több az Úr mellett kiálló bátor „harcos”, akiben a Szentlélek életre kelthetné a belérejtett karizmákat! Többen rendelkeznének tisztánlátással, így kevésbé lehetne az embereket „megvezetni”, hamis dolgokkal félelemben tartani. Szűzanya Országában nagyobb lenne a szellemi világosság, hiszen adottságunk, hogy „lássunk”, csak ne dugjuk homokba a fejünket!**

Az Úr Jézus így szólt tanítványaihoz: **„Íme, úgy küldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé: legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok!”** (Mt.10,16) – Ebből az következik, hogy Isten gyermekeiként erkölcsi kötelességünk bizonyos ismeretek megszerzése, mert hogyan legyen okos és

bátor valaki, ha nem is tudja, mi történik körülötte?! Az „okosság” itt „szellemi értelmezésű”, és azt jelenti, hogy bizonyos ismeretek birtokában az ember meghallja, illetőleg pontosabban hallja meg a Szentlélek vagy Szent Órangyala sugallatát, aki az előtte álló veszélyre figyelmezteti, így többször és gyorsabban tud helyesen dönteni.

A tisztánlátás és tisztánhallás, a bátorság, stb. Lélekajándékaiért nem elég imádkozni. Tenni is kell, és a tett itt az ismeretszerzést is jelenti, amit azután a Szentlélek adott alkalommal megvilágíthat, felerősíthet vagy mozgásba hozhat! Az ismeretszerzés (előadások, Szentírásforgatás, megfelelő könyvek olvasása, stb.) egyébként szabad akaratunk kifejeződése is, hogy a kérésünket, amivel megvilágosodásért imádkozunk, komolyan gondoljuk. --- (Itt azonban vigyázni is kell, mert az ördög itt is elhelyez csapdákat: az ismeretszerzés csak út Isten felé, de nem maga a cél! Az Istenkeresés útja, vagy egy ismeret megszerzése, vagy egyfajta „tudás” birtoklása soha nem léphet Isten helyébe!)

Az Úr Jézus tanította tanítványait, a 12-t, a 72-t, majd megáldva, Isteni hatalmával felerősítette őket, hogy a rájuk bízott feladatokat elláthassák.

Jézus ma is tanít, ha hagyjuk, hogy vezessen, és elfogadjuk a lehetőségeket, amelyeket elénk ad, és amelynek során megáldja igyekezetünket, mintegy „felken” a helyes szolgálatra. Mert különben hogyan küldje mai tanítványait az Úr a küzdelembe – Szent Mihály angyali seregével összekapcsolódni –, ha nem tudjuk, nem értjük, nem hisszük azt, amit a feladatunkkal kapcsolatosan tennünk kellene?

Hogy a mulasztás bűnét elkerüljük, bizony tennünk, cselekednünk is kell!

És nem csak a híveknek kell tenniük. Nem véletlen az elfogott és megszabadított, megtért sátánista tanítása: „**Pásztorok! Kérlek benneteket, hogy tanítsátok az embereket imádkozni!**” + „**Tanulmányozzátok a Bibliát, hogy miként tudjátok azt a szellemi védőöltözetet használni, amit Isten nektek adott!**” (Ef.6,10-18.) És végül: **Meg kell tanulnunk a Szentlélek felé érzékenyek lenni. Ő vezet el minket minden igazságra és győzelemre.**”

Ezek után nézzünk magunkba: - Meghallom-e a Szentlélek sugallatait, és teszek-e valamit Isten örömére? És ha igen, akkor milyen minőségűek a tetteim: tiszta gyümölcsöt hozók-e Isten dicsőségére? - Hol vannak a vakfoltjaim, hol nem fogadom el a hibáimat? Hol görgetem a magyarázatot hamisan, kimagyarázkodóan, hogy elkerüljem a konfliktusokat? Hol, miben és miért védekezek beismerés, bűnbánat helyett? ... Ezeregy kérdést lehetne még feltenni...

Érdeemes pontról pontra a két bejegyzést végignézni: **Hol volt, mely pontokon történt az ördög térnyerése az életem / nemzeti értelemben: életünk felett?** - Ezt a kérdést azért szükséges így – egyes és többes számban is – átvizsgálni, mert az egyéni sorsok összeadódó eredője a történelmi eseményekben és azok értékelésében mutatkozik meg. --- **Isten előtt állunk egyénileg és népszinten egyaránt!**

Október 23-a és környéke mindig megrázó és erőteljes időszak volt 1956 óta. --- Az évkör gyűrűjében október már a „sötét időszakba esik”, amikor hosszabbak az esti-éjszakai órák. Nem véletlen, hogy szeptember 29-étől ez az időszak Szent Mihály Arkangyal felügyelete alá tartozik egészen a tavaszi napéjegyenlőségig. - Ez mindig így volt, most azonban mindez „megfejeződik” azzal, hogy **a Jelenések könyvének időszakát éljük**, és ez a helyes cselekvés érdekében egy elfogadásra váró tény, amivel szembe kell nézni.

A mottóban kijelölt szentírási rész: „**Levetették a nagy sárkányt, az ősi kígyót, aki maga az ördög, ... A földre vetették, s vele együtt letaszították angyalait is...**” Magyarul ez azt jelenti, hogy az előttünk álló időszak azon túlmenően, hogy évről évre nehezebbé válik, most még a „láthatatlanul köztünk élő”, embereken keresztül működő negatív szellemi erők ténykedésével is „elnehezül”, sötétebbé válik!

Észre kell vennünk azt is, hogy sok esetben **az égi tanítás, a történelmi események és azok értékei, valamint a jelen kor eseményei** sokszor milyen erősen összefüggnek. Ezek figyelemfelkeltő **JELEK**.

Október 23-a Kapisztrán Szent János emléknapja. Ő volt az, aki a Keresztet magasra emelve, életét nem kímélve vezette a felmentő sereget a várvédők segítségére, s így jelentős része volt az 1456-os Nándorfehérvári csata diadalmas végkifejletében.

A Nándorfehérvári diadal haza- és hitvédelem is volt egyben, éppen úgy, mint 1956.

1456-ban az iszlám hódító hite és területfoglalása ellen védte a magyarság a Hazát várálodozatával is.

1956-ban (500 évvel később!) a két Világháborúban már kivérzett magyar nép fiataljai keltek ki a kommunizmus testet-lelket nyomorba döntő, Istent is megtagadó, hazaáruló szellemisége ellen.

2006-ban (50 évvel később!) mindez jelen volt, bár 1956-hoz hasonlítva „csendesebb, ravaszul bujkáló” formában, de ugyanakkor nyilvánvalóvá vált az uralkodó szellemiség kegyetlenkedő hataloméhisége is.

Az utóbbi időkben ezek voltak a szabadságharcaink, és mindhárom esetre ránézve elmondhatjuk: „**Ma is így van!**” Mindez az előbbieken említett szellemi harcnak földi megnyilvánulása, mely magyar kereszténységünk történelmét mindenkoron végigkíséri. – Ami most bontakozik ki, az ezeknél is nagyobb, amelyben a „hazugság atyjának” szellemi ravaszsága minden eddiginél erőteljesebben dolgozik Szűzanya Országá és gyermekei ellen, és ahogy a Szentírás „jelzi”, egyre többen vannak a földön

láthatatlanul közöttünk működve! Mert ha a „sátántipró Asszonyt” a démonikus erők el nem érhetik, akkor kihasználva a nép tudatlanságát az Égi Anya földi gyermekein töltik ki mérgüket!

- A történelem tanít! 1956 tanulságát 2006 tapasztalata felerősíti!

Ezért kell hát tanulni, ismereteket szerezni, hogy ne legyünk megvezethetők!

Szükségünk van az Úr Jézus Vezetésére, a Szűzanya Anyai Védelmére, a Szent Angyalok segítségére. Szükségünk van tehát a Felső erőkkel való, és együttgondolkodóként az egymással is történő határozott és megfordíthatatlan döntés által meghozott összefogásra, mert másképp hogyan állunk meg Isten előtt a „népek megítélésénél”?*

Sokan, akikkel ma valami fájdalmas dolog történik, úgy gondolják, „Isten elhagyott!” – De ez nem így van, csak ritkán értjük meg az Úr szándékát az életünkben! Az Úr Jézus féltőn óv (Pl.: Jn10,14.; Jn.15,4.), és nem csak a múltban, hanem ma is! Mert Ő minden gyermekét üdvözíteni szeretné, ezért nem hagy magunkra. Jézus szól, figyelmeztet, velünk van. A Szűzanyával, Édesanyánkkal együtt menteni akar bennünket, de úgy, ahogy földi életében tette, most is (nem ijesztget, hanem) az Igazságra figyelmeztet: **ami előttünk áll, arra legyünk felkészültek.**

Éppen ezért az Úr Jézusnak a közelmúltban adott hosszabb tanításából most három erőteljes gondolat kerül itt kihangsúlyozásra, mely közül a második kettő inkább nekünk, magyaroknak szól. ** (Részletek)

Az egyik: Felismerjük-e az Ő Jézusi hívó szavát, amely küldetésünk beteljesítésére szól egyéni és népszinten egyaránt? Az Úr Jézus itt Szeretetében velünk, embergyermekeivel mintegy közösséget vállalva teszi fel a kérdést: „Az Atya Országába szóló meghívás mindenki felé adott. De hogy ki jut be, hogy üdvösséget nyerjen, az teljes mértékben rajtunk múlik. Rajtunk múlik, hogy **felismerjük-e az Ő „hívó Szavát”, fel vagyunk-e készülve arra, hogy felismerhessük?**” – erőteljes és mélyreható kérdés!

A második a Szűzanyához való viszonyuk, amelyet Ő, az Úr nem tart megfelelőnek. Mielőtt azonban erre rátérnénk, fel kell idézni azt, amit az Úr Jézus a Fatimai látnok, Lucia által 1957. dec. 26-án mondott Augustin Fuentes atyának: „**Mária nagyon szomorú, mert senki nem hallgat üzeneteire, sem a jók, sem a rosszak.**” „... **Az Isteni Gondviselés Tervében Isten az összes lehetséges gyógyírt kimeríti, mielőtt büntetné a világot.**” ... „**Most, mikor látja, hogy a világ egyáltalán nem figyel Rá, félve – ahogy azt emberileg ki tudjuk fejezni – „felkínálja” nekünk az üdvözülés utolsó eszközét, és elküldi a Szűzanyát, az Ő Szent Édesanyját...**”

Mindezek fényében még erőteljesebb az Úr Jézusnak napjainkban, és nekünk, magyaroknak szóló mondanivalója, amiből kicseng az Úr feddése, először magunkba nézve: ... „**Amikor nektek valamiben szükségetek van, akkor hívjátok a Magyarok Királynőjét, vagyis az Édesanyát, a Patrónát, a Nagyasszonyt, hogy fogadja, és mielőbb közvetítse kéréseketek Szent Fiához, és kegyelmet esdekелjen ki számotokra, mert szükségetek van rá. – És akkor Ő, az Édesanya, a Királynő a Magyarok Nagyasszonya védőpalástját országotok fölé terítette, hogy védelmet nyújtson a számotokra, és közbenjár értetek. De amikor ez az Édesanya, a Királynő kér tőletek engesztelő imát, és ki kellene állnotok magyarságotokban a Magyarok Nagyasszonya mellett, akkor ezt már nem teszték meg!**” ... „Hogy ezzel fájdalmat, bánatot, vagy szomorúságot okoztok az Édesanyának, a Királynőnek, a Nagyasszonynak, azzal már nem sokat törődtek.” --- És valóban: Olyanok vagyunk mi magyarok, mint akiknek a Szűzanya az Égi Édesanyja, a Királynője?

Pedig: „**A Magyarok Királynője, Ő az, Aki segítséget, védelmet tud nyújtani számotokra!**”

A harmadik gondolat pedig a világgal való viszonyunkról szól: „... **Én, Jézus Krisztus Uratok kértem: A felajánlásban legyen benne az, amit az országért, a nemzetért, a védelemért kértek, és különösképpen az, hogy oda tartozzatok, amit Péterre hagyva megalapítottam azért, hogy megmaradhassatok Európa szívében az Én hívó testvéreimnek.**” ... „**Tegyük együtt, mert nagy lesz a támadás a hatalom harcában.**” ... „Aki nyitott szemmel és nyitott füllel jár, észrevehette már a támadásokat a hatalmi harcokban. És akkor **Édesanyám** (közbenjáró) **kérése kevés lesz számotokra, ha ti nem lesztek Mellette, ha ti nem imádkoztok komolyan, és nem buzdítjátok azokat, akik még most sem imádkoznak. Mert minden imára és imaláncra szükségetek lesz,** és ha az imalánc hiányossá válik, megszakad, akkor nem tud teljességgel kört alkotni. ...”

Összegezve a tanítást: Megismételt, ezért erősen hangsúlyos az Úr Szavaiban, hogy **határozottan el kell döntenünk, hogy szükségünk van a Szűzanya segítségére ahhoz, hogy megmaradhassunk Európa szívében, és az Úr Jézus alapította hitben. Tetteinkkel kell kinyilvánítani, hogy ide tartozunk, és továbbra is itt szeretnénk maradni!** („ide” = értelemszerűen, Szűzanyához, a Magyar Hazába - szerk. megj.)

2021. 10. 22.

www.marianus.eoldal.hu

Szeretettel: M.G.Mária

* => Például, a teljesség igénye nélkül: Ézs. 26,9; + 1.Sám 2,10; + Zsolt. 9,9; + Jel.14,14 + Ján.5,27 + Mt.25,32 => „**Összegyűjtenek elé minden népet, s Ő elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.**”

** => Bővebben: „*Tengernek Csillaga*” folyóirat. TCS XXVI/6. lsz..

MEGJEGYZÉS: Ajánlott: „Jézus Vezet a Kezdetektől a Végig” – Függelékek + különösen: Patrona Regina Árpád-házi Szent Margit Szavai